

2019-01-19 Lauwersmeergebied

Vogelexcursie Lauwersmeergebied. 19 januari 2019.

Januari de maand voor bijna een traditie, een Vogelexcursie ergens waar nog veel water is en waar zich nog vele vogels ophouden. Dan ga je naar natuurgebieden bij rivieren als IJssel en Waal of naar de kust of de Waddenzee of IJsselmeer. Dit jaar was de keuze gevallen op het Lauwersmeergebied kort aan de Waddenzee. De belangstelling viel tegen voor deze dag, er waren maar 11 personen die de vrieskou trotseerden en s'ochtends om 7.00 uur aan het Manitobaplein in Vriezenveen waren.

Het weer was uitstekend: lichte vorst, weinig wind, veel zon, een strakblauwe lucht, en dit alles bij temperaturen van -5 graden oplopend deze dag naar om het vriespunt. Wat dat betreft het kon niet beter. Wij reden naar Zoutkamp waar als eerste uitkijkpunt het Jaap Deensgat werd aangedaan. Het water hier was grotendeels dicht gevrozen, maar in de open stukken bevonden zich tientallen Wilde en Kleine Zwanen. En wat is het geluid van deze Zwanen met op de achtergrond het berijpte landschap weer een geweldige binnenkomer. Ook zaten hier nog enkele Wilde Eenden, enkele Pijlstaarten, en een enkele verkleumde Grote Zilverreiger. Op de terug weg van de vogel hut hoorden wij nog Baardmannetjes, en zagen wij Koolmees en Roodborst.

Het volgende kijkpunt was de “vlinderbalg” waar nu een prachtige observatietoren was gebouwd. Van hieruit had je een geweldig uitzicht over de omgeving en waar nu veel meer waar te nemen is dan voorheen. Eenmaal boven kon het observeren met de vogeltelescoop dan ook beginnen en werden er vele soorten bij geschreven. Om enkele te noemen: Havik, Slechtvalk 2 stuks, Bonte Kraai, Nonnetjes, Grote Zaagbekken, Buizerds, en bijna alle eenden soorten.

Na een poos ging de tocht verder, onderweg weinig vogels. In de Duindoorns, Vlier, en Wilgen geen enkele Kramsvogel of Koperwiek wat wel opvallend was. Aangekomen bij “Gemaal Robbenoort” opnieuw uit de auto en kijken. Aan de oever langs de rietkragen ontdekten wij al snel Doodaarden om precies te zijn 6 ex, maar plots flitste ons door telescoop een Waterral die snel over de basaltblokken weer verdween in de rietkraag. Toch een mooie waarneming.

Nu gingen wij op weg naar de haven van Lauwersoog ook altijd een aanrader als je hier bent. Maar toen wij er waren zagen we het al! Laagtij, het was eb. De meeste vogels ver van ons af geheel naar de vloedlijn of nog verder op de droog gelegen slikplaten. Dus niet gunstig, we ontdekten dan ook allen maar een enkele: Wulpen, Scholekster, Tureluur, en enkele Grote Mantelmeeuwen. Op de valreep konden wij nog een klein

groepje Steenlopers noteren die foerageerden langs de kade bij de vissersboten. Na een heerlijke gebakken vis aan de haven reden wij de Bantpolder in maar ook hier nagenoeg geen vogels. Met enkele Grauwe ganzen en Brandganzen en een groepje Spreeuwen met enkele Goudplevieren er tussen, en een eenzame Buizerd op een paal dat was het wel. Op naar het volgende punt: de Hoog Water vlucht plaat (HWP) maar ook hier door het getij nagenoeg alles veel te ver weg aan vogels. Na een snelle blik met de telescoop alleen Slechtvalk, een jagende Blauwe Kiekendief, en 2 Buizerds op een afrasteringspaal.

Wij gaan dan ook snel naar het gehucht Paesens en Moddergat vastgeplakt pal aan de Waddenzee. Hier kijk je als je de dijk over bent op een kwelder, vooral als het nu eb is zijn er overal drooggevalen platen.

Nadeel: de meeste vogels ook nu weer te ver weg aan de vloedlijn foeragerend. Maar plots vliegen er een groepje vogeltjes op, toen ze weer gingen zitten snel kijken He! Dat zijn Sneeuwgorzen een wintergast uit het hoge noorden die zie je niet zo vaak. Maar niet veel later, bijna gelijktijdig ontdekken wij nog een mooie wintergast Strandleeuwerikken, nog iets zeldzamer dan de Sneeuwgorzen. Met een prachtig zonlicht er op hebben wij minuten lang genoten van deze bijzondere soorten. In totaal ruim 30 Sneeuwgorzen, en 14 Strandleeuwerikken, wat een belevenis. Ook nog hier tientallen Bonte Strandlopers.

Terug bij de auto met een prachtig ondergaande zon, en een steeds kouder wordende natuur besloten wij nog even naar Ezumakeeg te gaan als afsluiting. Hier hadden wij niet veel meer toegevoegde waarde: alleen enkele reeën, en wel 30 Grote Zilverreigers. Er blijkt namelijk hier een slaapplek te zijn van deze soort wat tot het donker wel kan oplopen tot wel 170 stuks. Dit was de afsluiting met enkele bijzondere soorten toch, en met een totaal van ruim 60 soorten vogels. Ondanks de kou was het weer geweldig en was iedereen zeer tevreden. Nadat wij afscheid hadden genomen van elkaar reden wij terug naar Vriezenveen.

verslag: Gerard Spit

door op de foto te klikken is een korte film van de sneeuwgorzen te zien

<https://www.youtube.com/watch?v=58ZRcZamEQ0>